

under Overvejelse, forinden den i tilstundende October Maaned paany sammentræder.

Hans Majestæt Kongen har ogsaa, efterat Sagen er bleven foredragen i det Geheime Statsraad, allernaadigst tilladt, at det omhandlede Udkast maa i det ommeldte Niemed forelægges den nu forsamlede Rigsdag, inden den sluttes; og, i Overensstemmelse hermed er det nu, at jeg skal have den Ære at meddele Thinget det af Hans Majestæt til saadan Forelæggelse allernaadigst approberede Udkast til en Grundlov for Kongeriget Danmarks særegne Anliggender.

Jeg skal da først med Hensyn til Udkastet i Almindelighed, og dets Forhold til Grundloven af 5te Juni 1849, tillade mig at foreskifte, at der for denne sidste, som bekendt, ligger den Forudsætning til Grund, at den skulde blive ophøiet til en Grundlov tillige for Hertugdømmet Slesvig, idet man i Forbindelse dermed forudsatte, at de øvrige under Hans Majestæts Scepter forenede Lande ikke vilde blive knyttede til dette Danmarks Rige uden ialtsald ved en foederativ Forbindelse. De senere foregaaede Forandringer i de Forhold, der i 1848 havde udpiklet sig i Europa, og navnlig Tydskland, have imidlertid ikke alene gjort det muligt atter at gjenoptage Hans Majestæts tydske Hertugdømmer i en Enhedsstat med Danmark, men ere endog traadte iveien for den udelukkende Statsforbindelse mellem Danmark og Slesvig, hvortil den i bemeldte Aar udbrudte tydske Revolution havde gjort det nødvendigt at indskrænke Kongens under 28de Januar næstforhen forkyndte Hensigt, at indføre en Fællesforsatning, en Hensigt, som Allerhøiøstamme, efter Indholdet af den allernaadigste Proclamation til Slesvigerne af 27de Marts 1848, alene havde ladet falde formedelt de i Mellemtiden indtrufne Begivenheder, som havde rystet Europa og forshyret det Haab, som han nogle Uger forud havde gjort sig. Det Forbehold med Hensyn til Ordningen af Alt, hvad der ved-

kommer Slesvigs Stilling, hvormed Hans Majestæt stadfæstede den Grundlov, som den i 1848—1849 sammentalste Rigsforsamling havde forelagt, indeholder og fornøden Hjælp til at forandre hvad der er i Modsigelse med den Stilling, hvori Slesvig nu er kommet deels til Kongeriget deels til de øvrige Dele af den fælles Stat.

Foruden de Grundlovs-Paragraffer, hvis Ophævelse eller Forandring er en umiddelbar nødvendig Følge af hvad jeg saaledes nu har bemærket, er der nogle, som, om de end ikke ganske ere i dette Tilfælde, dog passe saa lidet til den nye Statsordning, at det er saa godt som nødvendigt at forandre dem. Fremdeles indeholde flere Paragraffer i den gjældende Grundlov Løfter, som formedelt deres Ubestemthed og Fleertydighed ikke tjene til virkelig Betyrrelse for Borgerne, men derimod give Stof til Begjæringer om Forandringer, som dog ikke lade sig gennemføre i den Retning, hvori de, paa Grund af en mindre rigtig Opfatning af deres Betydning, begjæres. Ved slike Paragrafers Udeladelse vil der i intet Tilfælde tabes Noget, da det ei blot staaer til Regjeringen, men og til Rigsdagen, at tage Initiativet til enhver Lov, hvorved da Formaalet kunde opnaaes, som disse Paragraffer have havt for Dæ. Iøvrigt er der en Mængde Bestemmelser i Grundloven, som Regjeringen vel antager at maatte blive i Kraft, men som dog formeentligen ikke bør have en saadan grundlovmæssig Sanction, at de ikke med Folkerepresentationens og Regjeringens fælles Samtykke maatte kunne forandres uden ad den langsomme Vej, som Grundlovsforandringer maae gaae. Videre er der enkelte Paragraffer eller Stykker af Paragraffer i Grundloven, der ved de senere foregaaede Lovforandringer ere blevene overflødige, eller som ved senere Erfaringer have viist sig som saa skadelige, at man tør gjøre Regning paa, at der vil være en temmelig almindelig Stemning i Rigsdagen for deres Forandring.